

MINISTEREN

Dato 25. august 2006
J nr. 004-528

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 33 92 33 55

Folketingets Trafikudvalg
Christiansborg
1240 København K

Trafikudvalget har i brev af 27. juli 2006 stillet mig følgende spørgsmål 434 (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare.

./ Svaret vedlægges i 5 eksemplarer.

Spørgsmål nr. 434:

"Ministeren bedes kommentere henvendelse af 24. juli 2006 fra John Riisgaard, Vallensbæk Strand vedr. klage over flyselskabernes manglende overholdelse af reglerne i EU forordning 261/2004 ifm. aflysning af fly, jf. TRU alm. del – bilag 487."

Svar:

Jeg har indhentet en udtalelse fra Statens Luftfartsvæsen (SLV), der oplyser følgende:

Det fremgår af henvendelsen fra John Riisgaard, at han selv og 3 familiemedlemmer den 1. august 2005 skulle have rejst med KLM fra Amsterdam til Aruba, men at flyet blev aflyst af tekniske årsager. Da KLM har afvist at betale kompensation for aflysningen med henvisning til at der var tale om force majeure, har John Riisgaard via SLV klaget til de hollandske myndigheder, som imidlertid ikke har været i stand til at hjælpe ham, herunder til at bekræfte, om der skal betales kompensation.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning, aflysning eller lange forsinkelser (forordningen) trådte i kraft 17. februar 2005 og finder anvendelse på flyvninger, som udgår fra EU-lufthavne samt flyvninger med EU-luftfartsselskaber til EU-lufthavne fra lande udenfor EU.

Ifølge forordningen skal hvert EU-medlemsland udpege et organ, der har ansvaret for håndhævelse af forordningen for så vidt angår flyafgange fra lufthavne beliggende på medlemslandets område og for flyafgange fra lande uden for EU med EU-luftfartsselskaber til pågældende medlemsland.

SLV har siden 1. juni 2005 været udpeget som kompetent myndighed i Danmark til at varetage håndhævelsen af reglerne for flyvninger ud af Danmark og flyvninger fra lande uden for EU med EU-luftfartsselskaber til Danmark.

På tilsvarende vis er Inspectie Verkeer en Waterstaat udpeget som kompetent myndighed i Holland til at varetage håndhævelsen af reglerne for flyvninger ud af Holland og flyvninger fra lande uden for EU med EU-luftfartsselskaber til Holland.

I John Riisgaards tilfælde var der tale om en flyvning fra en hollandsk lufthavn, hvorfor det i henhold til forordningen er de hollandske myndigheder alene, der kan håndhæve forordningens regler i den konkrete sag overfor luftfartsselskabet. Efter forordningen kan en klage imidlertid indgives til den udpegede myndighed i et hvilket som helst medlemsland, uanset om denne myndighed efter forordningen er kompetent til at behandle klagen. I fornødent omfang må klagen derfor videresendes til den myndighed, der skal behandle klagen.

John Riisgaard indsendte sin klage til SLV, som sørgede for oversættelse og oversendelse af klagen til de hollandske myndigheder til behandling der. Herefter foregår den videre korrespondance direkte mellem den kompetente myndighed og klager.

John Riisgaard ønsker oplyst, hvordan han kan få en offentlig myndighedsbelle afkræftelse på, om KLM er berettiget til at aflyse med henvisning til force Majeure. Endvidere spørger han om, hvordan det er muligt, at KLM kan sidde en henvendelse om at tilvejebringe bevis på årsagen til aflysningen overhørig, samt hvordan det kan være, at de hollandske myndigheder ikke følger op på henvendelsen.

Efter forordningen skal det kompetente organ i hvert medlemsland træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at passagerernes rettigheder overholdes. Da der imidlertid er et kompetent organ i hvert af de 25 EU-medlemslande, og da disse lande har forskellige retssystemer, er håndhævelsen af forordningens regler, herunder sagsbehandlingen af klagesager også forskellig fra land til land. I den konkrete sag sker håndhævelsen af forordningens regler i Holland og på baggrund af det hollandske retssystem.

Hvorvidt den hollandske klagesagsbehandling lever op til kravene i forordningen, kan SLV ikke udtale sig om. Dette spørgsmål henhører under EF-domstolens kompetence.

SLV kan dog generelt oplyse følgende om den danske sagsbehandling af klager over luftfartsselskaber vedrørende spørgsmålet om kompensation for aflysning begrundet i tekniske problemer:

Efter forordningen er det det transporterende luftfartsselskab, der skal dokumentere, at aflysningen skyldtes usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne være undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, faktisk var blevet truffet, hvis selskabet skal undgå at betale kompensation til passagererne.

Tekniske problemer, der udgør en sikkerhedsrisiko for flyvningen kan i visse tilfælde anses for usædvanlige omstændigheder, som ikke med rimelighed kunne være undgået, hvorfor pligten til at betale kompensation i sådanne tilfælde ikke gælder.

For i en konkret klagesag at kunne vurdere, om der foreligger sådanne forhold, beder SLV altid luftfartsselskabet om en udtalelse til sagen samt om dokumentation for de tekniske problemer. Dokumentationen vurderes herefter af SLV's luftfartstekniske personale og på baggrund heraf samt sagens forhold i øvrigt, afgiver SLV en udtalelse.

Hvis SLV ikke modtager nogen dokumentation for de tekniske problemer fra luftfartsselskabet, afgiver SLV en udtalelse på det foreliggende grundlag – dvs. til fordel for klager.

John Riisgaard ønsker endvidere oplyst, hvordan man kan få udbetalt kompensation, som man er berettiget til.

For så vidt angår den konkrete klagesag om KLM, afhænger dette af det hollandske retssystem, som SLV ikke har nærmere oplysninger om.

Om det tilsvarende danske retssystem, kan det oplyses, at SLV i klagesager om overtrædelser af forordningen ikke kan træffe afgørelser, der kan tvangsfuldbyrdes. SLV afgiver alene udtalelser i klagesagerne. Hvis SLV har afgivet en udtalelse, hvorefter et luftfartsselskab skal betale kompensation, kan luftfartsselskabet i princippet vælge ikke at rette sig efter denne udtalelse. Næste skridt vil derfor være, at klager indbringer sagen for domstolene ved en civil sag.

John Riisgaard spørger desuden om, hvor han som privatperson kan få assistance til at kommunikere med udenlandske offentlige myndigheder.

Som tidligere nævnt har SLV oversat den oprindelige klage, inden den blev oversendt til de hollandske myndigheder, uanset at forordningen ikke indeholder regler om, at medlemslandene skal bistå deres statsborgere med at kommunikere med den myndighed, der efter forordningen skal behandle klagen.

Det er EU-Kommissionen, der påser medlemsstaternes administration af forordningen, og Transport- og Energiministeriet har derfor videresendt en række klager over andre medlemsstaters administration af forordningen til Kommissionen.

Side 4/4

Endelig skal det bemærkes, at Europa-Kommissionen senest den 1. januar 2007 skal aflægge en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan forordningen fungerer samt resultaterne heraf og skal endvidere om fornødent forelægge forslag til ændringer af forordningen.

Med venlig hilsen

Flemming Hansen